

Elfde jaargang

nov. 1959

V

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

DE LUIDSPREKER.

Soms storten luidsprekers de gehele dag met muziek en reclame de huiskamer vol, zodat er geen rustig plekje meer te vinden is.

Luidsprekers zijn veel gebruikte dingen in onze tijd. Een prachtige vinding, hoewel het soms ook danig lastig is.

Of ge nu wilt of niet je moet wel horen, of:.....je draait de knop om.

Ik laat buiten beschouwing of het wel gewenst is, zoveel rumoer in de huiskamer toe te laten.

Wat wij echter wel dringend nodig hebben is een luidspreker die onze kamer vult, die ons aanspoort tot daden om toe nu eindelijk onze activiteit te ontplooiën voor onze familievereniging.

Neven en nichten, het moet!

Laat deze stem via de luidspreker door U worden verstaan en draai de knop niet om, want U hoort op dit moment een belangrijk bericht:

Werft nieuwe leden

voor de Nijdamstra-Stichting.

De Voorzitter.

FRIES.

Het lijdt geen twijfel, het is wetenschappelijk vastgesteld, dat ieder, die de naam Nijdam draagt, zijn voorouders zal vinden als bewoners van dat kleine stukje van de wereld = slechts ruim 350.000 H.A. groot = dat wij Friesland noemen. Daar zijn wij trots op. En terecht. Een eigengeërfd Fries boerengeslacht. Frije Friezen.

Dat Friesland, dat de Friezen echter van veel meer betekenis zijn geweest, dan dat kleine stukje grond zou doen vermoeden, leven we uit de vele woorden, waarbij de toevoeging Fries een eigen karakter geeft.

Om dat vast te stellen ben ik in enkele woordenboeken gedoken en gaarne wil ik er U in dit en de volgende nummers iets over mededelen.

We beginnen dan met wat klein goed.

Fries aardewerk. Dat zal wel bekend zijn. Makkum is er nogal beroemd door. Het is een typisch bont beschilderd product, dat in Friesland wordt vervaardigd. Kenmerkend zijn de insnijf dingen aan het oppervlak. Eigenlijk doen deze enigszins onwerkkelijk aan. Het doet veel aan houtsnijwerk denken. Bij aardewerk past meer een glad oppervlak. Doch dit is mede een kwestie van smaak. Hoe het zij, Fries aardewerk heeft een eigen karakter. En dat is voor een Fries altijd belangrijk.

Friesland heeft altijd veel te doen gehad met de binnenvaart en ook wel met de vaart op de goede oude Zuiderzee. Harlingen zocht het nog veel verder. Maar wij beperken ons nu maar tot de binnenvaart. Er waren veel kleine scheepswerfjes in Friesland. Mijn eigen grootvader had er een te Bolsward. En van grootmoeders zijde waren de Lolkema's te Makkum ook bij de vaart geïnteresseerd.

Geen wonder dus, dat we enige scheepstypen aantreffen aangeduid met het woord Fries. Daar is in de eerste plaats het Fries beurtschip. We komen ze nog wel tegen in Friesland, Groningen en Overijsel. Een schip van het zuivere tjalktype maar kleiner van afmetingen dan de gewone tjalk.

Dan ontmoeten we een Fries bokje. Ook een binnenvaart scheepje met een bijzondere vorm. Het is ongeveer 15 M. lang en sierlijk van lijnen. Ook in Holland wordt het wel eens aangetroffen. In Friesland komt hij evenwel veel vaker voor.

We moeten "Fries bokje" echter niet verwarren met de Friese snik. Ze hebben wel wat van elkaar. Ook dit scheepje is ongeveer 15 M. lang, maar de lijnen zijn minder strak. De Friese snik

toont wat meer ronding, vooral bij het roer. Voorzover mij bekend komt dit scheepje vrijwel uitsluitend in Friesland voor.

We varen nog even verder en gaan nu op een Fries jacht. Het is een open vaartuig, evenals de tjotter. Maar het Fries jacht is aanmerkelijk groter. Voorts heeft het Fries jacht met de boeier gemeen, dat het van berghouten beretanden, slemp-houten en een smal hoog roer is voorzien. De tjotter daarentegen heeft een laag en een breed roer en geen aangebouwde verfraaiingen.

Tot slot willen we nog even een dubieus geval bezien. Nu niet op scheepvaart, maar op een geheel ander gebied.

We hebben katoen met een blauw-witte ruit. Er is een effen binding en we zien afwisselend blauwe- en witte draden.

Ja, ik hoor het U al zeggen: "Dat is Fries bont". En ik ben geneigd het U na te zeggen. Wat heb ik als lyts feintsje dikwijls gezeten op de brede schoot van beppe bedekt met zo'n blauw-wit geruite schort. Maar weest voorzichtig. Want deze zelfde stof, die veel gebruikt wordt bij klederdrachten is ook bekend als Haarlemmer bont.

En als zoon uit een Fries geslacht, maar geboren te Haarlem, durf ik natuurlijk niet te beslissen, wat nu het eerste was, het Friese of het Haarlemmer bont.

Zullen we, bij leven en welzijn, de volgende maal nog eens verder rondkijken?

Alkmaar,

H. Nijdam Lzn.

DE VLUCHT.

Een dezer dagen las ik weer iets over de vluchtelingen uit Hongarije.

Deze vluchtelingen overstroomden destijds de Westerse landen, en zochten een plekje, waar zij zich vrij konden bewegen.

Vluchten, is iets om van te huiveren. In de laatste wereldoorlog, toen ik ook in handen gevallen was van de Duitsers, heb ik mensen zien vluchten uit Arnhem en omgeving.

Diep medelijden vervulde mijn hart met deze mensen. Het oude vertrouwde moest worden verlaten, want het dreigend leed kwam aanstormen. Het leed moet ook werkelijk voor de deur staan, voordat men gaat vluchten. Je slaat zomaar niet op de vlucht. Alle mogelijkheden moeten zijn afgesneden, dan pas vlucht men. Als we het zo stellen, inderdaad, dan moet het al heel erg zijn, voordat men gaat vluchten.

Ik wil U echter een vraag stellen. Is onze houding, tegenover derden dikwijls geen vlucht?

Er zijn mensen die zeggen, waarom zal ik me druk maken, het komt zo als het (nood) lot beschikt.

Deze mensen zijn reeds op de vlucht, want zij nemen het verlies en hun houding staat niet in het teken van verdediging.

Een paar week geleden zat ik in de trein van Amsterdam - Leeuwarden. In Amersfoort kwamen twee personen mijn coupè vullen. Een heer en een dame. Beiden, zo bleek later uit het gesprek tussen hen, moesten naar Leeuwarden.

Mijnheer vroeg haar, wat haar werkkring was. "Onderwijzeres", was het antwoord. "Al aan een school"? vroeg mijnheer verder. "Ja", was het antwoord "in Leeuwarden". Welke school? In de..... straat.

Als Leeuwarder weet ik dat er in de.....straat een school staat en wel een Christelijke school.

Kijk, de Juf was op de vlucht. Uit het gesprek ervoor, wist ze dat mijnheer juist niet aan "die kant" stond en derhalve was het beter het woord "Christelijk" niet te gebruiken.

Onze jongemensen zoeken dikwijls de vlucht in het heden.

De toekomst geeft toch weinig of geen perspectief.

Of je nog gaat studeren, bijv. na je militaire dienst, dat zal men nog wel eens bekijken.

Maak heden plezier, leef!

Ze zoeken het in film en dans of in een nachtelijk avontuur. Het is echter een vlucht in het heden.

We lezen tegenwoordig nog al eens over nozems. De jeugd roept het elkander toe. Ook zij zijn op de vlucht. Ze willen op "De Dam" tonen hen heldenmoed en daden.

De tegenwoordige tijd begrijpen ze niet en kunnen er niet tegen, daarom hebben ze de vlucht genomen.

Mochten ze ten onder gaan, dan is het met eer.

Men kan ook vluchten in de toekomst.

Mensen, die het tegenwoordig niet gemakkelijk hebben, leven in de verwachting van de toekomst.

De toekomst lijkt hen beter dan het heden.

En ten slotte, kan men vluchten in het verleden.

Als de luister van het jonge leven voorbij is, de krachten afnemen, dan zoekt men het in het verleden. Men wil zich handhaven, zoals in het verleden.

De vlucht is een dreigende catastrofie van onze tijd.

Wij mensen, vluchten!

Maar de vraag mag toch gesteld worden, of wij ook te spoedig op de vlucht slaan, hetzij een vlucht in het heden, in de toekomst of in het verleden.

Alle mogelijkheden moeten zijn afgesneden, dan pas mag men vluchten.

Men blijft thuis en gaat niet naar "De Dam" of waar dan ook.

Men gaat werken (studeren) want de dag die wij morgen kunnen noemen, komt; men gaat het moeilijke leven aanvaarden en blijven met beide benen op de grond staan; en in onze ouderdom blijven in het heden.

De Voorzitter

FAN IT FRYSKE MED.

Voor onze Nijdamstra-Stichting heb ik 17 oktober j.l. te Leeuwarden de eerste bijeenkomst van dit winter-halfjaar van het Genealogysk Wurkforbân bijgewoond.

Ik ging naar de vergadering met een bijzondere verwachting. Immers het Wurkforbân kwam voor de eerste maal bijeen in het Coulonhûs.

Vele van onze lezers zullen misschien nog nooit van het Coulonhûs hebben gehoord. Welnu, dat is het geheel gerestaurerde en vergrote patriciërshuis in de Doelestraat te Leeuwarden: de zetel van de Fryske akademy.

Daar zijn haar bureau's werkkamers en vergaderlokalen. Dit herenhuis behoorde aan wijlen notaris Ottema, die het in 1938 de Fryske akademy als zetel aanbood.

Het gebouw werd echter veel te klein. Ir. J. Wiersma werd opgedragen een plan te ontwerpen om naast het oude gebouw een nieuw te zetten, dat met het oude een goed geheel moest vormen.

De enorme sommen gelds, welke hiervoor nodig waren, werden bijeen gebracht door de provincie, de gemeente Leeuwarden, de Ottema-Kingma-Stichting en...het Friese volk, dat in zijn offervaardigheid het grootste bedrag n.l. f. 95.000.-- voor dit doel wist bijeen te brengen.

En zo werd het nieuwe Coulonhûs op dinsdag 25 augustus j.l. op luisterrijke wijze ingewijd als een waardige tempel voor de Friese cultuur.

En nu hadden we dus het voorrecht in één van de zalen van het Coulonhûs onze vergadering te mogen houden. Sober

van toon, strak van lijn, eenvoudig gemeubeld maakt de zaal met zijn hoge lichtramen een imponerende indruk.

Achter de bestuurstafel hing een groot wandkleed, een ontwerp van Ir. Wiersma en op fijn-kunstzinnige wijze uitgewerkt en vervaardigd door Mej. Cilly Duller. Het geeft voorstellingen uit de Friese geschiedenis, draagt het zegel van de Upstalbeam en van de Akademy.

Tussen de figuren leest men de spreuk: "Salang de wyn fan de wolken waait, salang sil de leafde bestean". (Zolang de wind van de wolken waait, zolang zal er liefde zijn.)

Het was een goede vergadering, al deed het eerst wat vreemd aan, dat de Heer Glastra van Loon niet meer op de voorzittersstoel zat.

In zijn plaats is door de Fryske Akademy de Heer van der Meer van Roordahuizum benoemd, die bij het aanvaarden van deze functie zich wel bewust was, dat het niet een gemakkelijke taak zou zijn een zo eminente voorzitter als de Heer Glastra van Loon te vervangen.

De voorzitter gaf ons deze middag een knappe uiteenzetting over een genealogisch vraagstuk. Het was hem n.l. gelukt verband te liggen tussen de thans levende geslachten Huitema en het oud-adellijke Friese geslacht van Hoitema.

Hierbij kwam weer eens echt tot uiting, hoe verrassend een genealogisch onderzoek toch kan zijn.

De Heer Roorda wist ons aan de hand van de oude sententieboeken een beeld te geven van het gilde-wezen uit vroeger tijden en daarbij kwam wel duidelijk naar voren de grote economische en sociale betekenis van de gilden.

De Heer van der Kooi gaf nog een globaal overzicht van wat er reeds bereikt was met het verzamelen van grafschriften en to's van oude zerken en gaf een methode aan om dit werk zo doelmatig mogelijk voort te zetten.

Het jaarboekje van het Genealogysk Wurkforbân wordt dit jaar een jubileum-nummer (10 jarig bestaan van het G.W.) met zeer belangrijke bijdragen.

Ik hoop, dat er onder onze leden ook velen zijn, die dit gaarne zullen bezitten.

A. Vleer.

GEBOREN

TAEKE

zoon van

Wiebe de Vries

en

Hiltje Anna Wijnja

Oppenhuizen, aug. 1959.

Met blijdschap geven wij kennis van de geboorte van ons dochtertje

TETJE

P. Brak

H. Brak - Nijdam

Haskerdijken, 29 aug. 1959.

Sythuzen 5.

GERRIT LIJZENGA

en

SWAANTJE EELKJE JITSKE
NIJDAM

dogge to witten, dat hja freed 25 septimber 1959 de middeis om 4 ûre yn 't gemeentehûs to Raerd (Rauwerd) trouwe sille.

Hja komme oan 'e Juliana-laan nû. 68D to Ljouwert to wenjen.

Ljouwert, Mozartstrj. 141

Raerd nû. 85.

ONDERTROUWD

SIEBREN SLUIS

en

ITJE NIJDAM

Sneek, aug. 1959.

Bij mijn vertrek wens ik alle familie, vrienden en bekenden een vaarwel toe.

s.s. "Nieuw Amsterdam",
25 augustus 1959.

H. de Boer - Winya.

Die dag is onze rijwielhandel te St. Johannesga gesloten.

S. Winya

Algemene enige kennisgeving

Vanuit zijn vakantieverblijf te Wassenaar op pelgrimstocht te Rome, overleed op 18 oktober plotseling tijdens zijn medeviering der Heilige Mis, mijn zo innig geliefde en toegewijde Echtgenoot, onze beminde Broeder, Zwager, Oom en Cudoom

JAN CORN. A. NIJDAM

65 jaar oud, Canadees staatsburger,
geboren te Delft

Ex-president van de Continental Grain comp.
Canada Ltd. Vancouver

Lid van de Grain Exchange Winnipeg

Lid van de Grain Exchange Vancouver

De plechtige Uitvaartmis zal gezongen worden (o.o.v.) op dinsdag 27 oktober te 11 uur in de kerk der parochie van De Goede Herder te Wassenaar.

Esthet Nijdam-Scott

Wageningen: Bernard J.A. Nijdam

mede namens familie Nijdam

Kasteel Oud-Wassenaar

mede namens fam. Scott,
U.S.A.

23 oktober 1959.

OVERLEDEN

ANNA MARIA NIJDAM

Wed. v. Johannes

Chr. Vaarberg.

Sneek, aug. 1959.

WOLVEGASTER MANNENKOOR
ZINGT MORGEN IN MUNSTER

WOLVEGA - Het Wolvegaster Mannenkoor (o.l.v. Cor Nijdam) hoopt het komende week-einde een bezoek te brengen aan Münster in West-Duitsland. O.a. zullen de zangers officieel ontvangen worden in de historische Vredeszaal van de stad door de burgemeester van Münster.

4 sept. 1959.

DE BOUW VAN DE NIEUWE KERK TE OLDEBOORN IN 1753.

Daar stond dan de nieuwe toren, een sierlijk bouwwerk, met de oude kerk van tufsteen, die niet meer bijelkander pasten.

Er moet een nieuwe kerk worden gebouwd.

De bouw van de kerk werd in 1753 aangevangen.

De kosten van de kerkbouw werden gevonden o.m. uit:

de opbrengst van de tufsteen (duivesteen) van de oude kerk; bedragen van de oud-Grietman; Regmerus van Andringa; oud-ontvanger L.D. van Andringa; oud-secretaris T. Lycklama - A. Nijeholt; de Staten van Friesland; Gedeputeerde Staten. enz. enz. tot een gezamenlijk bedrag van f. 15.084.19.

De beschilderde glazen werden geleverd door de bekende schilder Ype Staak te Sneek, wiens prachtig werk nog in vele dorpskerken voorkomt.

Een hele lijst met namen van personen, die tijdens de toren- en kerkbouw te Oldeboorn woonden, ligt voor me.

Ik zal ze niet allen vermelden.

Een uitzondering wil ik maken en wel van Willem Jelmers die in 1811 de naam heeft aangenomen van:

Willem Jelmers Nijdam.

De Voorzitter.

REPRODUCTIE.

Vroeger bestonden er geen reproductie-technieken. Het was dus niet mogelijk een verzameling aan te leggen.

Tegenwoordig zijn er goede reproductie's bijv. op kalenders, folders, catalogussen, enz. enz.

Al die platen vertellen op hun manier hoe in een bepaalde tijd geleefd is, wat de mensen hebben gemaakt, gevoeld, gedacht.

Elke plaat bevat werkelijk een bron van kennis.

En nu waag ik het er maar weer op: Zouden de Nijdamstra's geen collectie bijeen kunnen brengen?

Reproductie's is het leven in al haar schakeringen.

De Voorzitter.

LICHTBUNDELS.

Schrijf met water.

Hoeveel gelukkiger zou de wereld er aan toe zijn als de mensen, die in boze luim onaangename brieven en brieven met

hatelijke opmerkingen hadden geschreven, in plaats van inkt, water in hun vulpen hadden gedaan.

Voor het geval het bij ons opkomt om onaangename dingen te schrijven, moesten wij eigenlijk altijd een vulpen met water gereed hebben liggen.

TWEE WOORDEN.

Een slimmerd weet zijn fouten te verbergen, maar een schrander man verbetert ze.

Wees liever schrander dan slim.

BEDELARIJ IN VROEGER TIJD.

Het was voorheen niet nodig, een nood- en gelegenheids-wetje te maken om de verkiezing van een bedelaar-dronkaard tot gemeenteraadslid ongeldig te verklaren of hem de aanvaarding van het mandaat te beletten.

Bedelaars, landlopers en ander dergelijk gespuis stonden buiten de samenleving. Er zijn door alle eeuwen heen beroeps-bedelaars en bedelaarsters geweest, die speculeren op het medelijden van anderen, die allerlei kwalen en gebreken voorwenden.

In oude tijden hebben in ons land de magistraten getracht de bedelarij en landloperij tegen te gaan door strenge wetten en harde straffen. Een menigte plakkatens zijn uitgevaardigd, waarbij de schooiers en zij, die hen herbergden, bedreigd werden met schavotstraf, geeseling, brandmerken, pijniging, verbanning en tuchthuisstraf, ja zelfs met de doodstraf.

In 1545 werden ze gestraft met het opensplijten van de neus; in 1554 werd bepaald, dat, wie bij herhaling op bedelarij werd betrapt, voor levenslang naar de galeien te Antwerpen moest worden gebracht.

Voor al het platteland werd verontrust door benden vagebonden en landlopers, uitheemse en inheemse.

Volgens het plakkaat van 1559 waren er onder deze rabouwen ook, die de religie hadden geïnfecteerd, besmet waren met secten en dwalingen en het waagden te prediken, en psalmen te zingen.

Afgedankte soldaten en heerloze knechten zwieren door het land tot schrik en overlast van de bewoners der kloosters. Ze waren brutaal, aten op vastendagen vlees, namen weg, wat ze konden en beroofden de reizigers. De bewoners waren verplicht, als zij bij klokslag werden opgeroepen, de gerechtsdie-

naars te helpen en met hem klopjachten te houden op het geboefte. Waren ze uit vrees ongenegen goede hulp te verlenen, dan werden ze zelf gestraft, maar ze mochten elk, die zich te weer stelde, neerschieten.

Bedelaars, die zonder meer slechts om een aalmoes of een stuk brood hadden gevraagd, werden (alleen maar) met geeseling gestraft, en in het tuchthuis opgesloten.

Sterke landsstrijkers, die met fameuse vagebonden hadden verkeer, werden bovendien gebrandmerkt. De drijf-jachten op het menselijk wild hadden alleen plaats op ongeregelde tijden, als het nodig geoordeeld werd. Maar geregeld waren er vaste arme jagers. Deze hadden een roode mantel met gele voering, waren gewapend met een snaphaan en een houwdegen en hadden een gedresseerde hond tot het opsporen der landlopers bij zich.

Onder de gevangen genomen mensen, waren ook wel eens ongelukkige stumpers, vrouwen en kinderen, bij, wie volstrekt niet luiheid en onverschilligheid oorzaak was, dat ze naar de bedelstaf hadden gegrepen. Maar ook deze werden tot lijfstraffen veroordeeld.

Alle wrede en verschrikkelijke straffen hebben aan de bedelarij geen einde kunnen maken.

Telkens weer werd het nodig geoordeeld, dat nu hier dan daar de omstreken werden opgeschuimd, zoals het genoemd werd.

Het laatst heeft het plaats gehad in 1808, in de gemeente Arnhem. Aan het eind der 17e eeuw werd het Haagse-bos, bijzonder onveilig gemaakt door een bedelaarsbende. In sommige steden bijv. in Amsterdam, werd wel eens aan enkele ongelukkigen verlof tot bedelen gegeven. Ze kregen dan een penning vanwege de stedelijke regering. De bedelaarspenning vertoonde aan de ene zijde het wapen van Amsterdam en aan de andere zijde een kreupele man op krukken.

De vrouwen, die wegens bedelarij in het werkhuis te Amsterdam werden opgesloten, moesten touw pluizen, spinnen, weven, naaien; de mannen kregen weer ander werk, wat bestond in het raspen van verfhout, het maken van vloermatten, het weven van dweilen enz.

Zeer hard was het voor de Joden, dat ze op de sabbath ook moesten werken en blootshoofd en met gevouwen handen bidden.

Herhaalde klachten hielpen niet, totdat in de 18e eeuw hen verlof werd gegeven op zaterdag te rusten, mits ze in vijf dagen evenveel hadden afgedaan als de anderen in zes.

(wordt vervolgd).

ONZE HANDEN.

Jansen was 80 jaar oud en ziek. Gisteren zei iemand tegen mij, die omstreeks 60 jaar oud was: Zou ik zo zijn als Jansen over 20 jaar? Ik kan het me gewoon niet indenken. Ik heb de hele dag nog hard gewerkt.

En toch mijn vriend een keer zal je de slijtage merken, de afbraak. Dan zullen je handen over elkaar liggen en rusten. Handen! Eens worden die handen kleine handjes. Nu verschrompelde. Daar tussen ligt het leven. Heeft U die mooie tekeningen wel eens gezien van Aart v. Dobbenburg? Hij tekende handen. Handen van zijn moeder; biddende handen; Vragende handen.

Indedaad helpende handen hebben hun eigen taal en wij doen goed op de handen van mensen te letten.

Maar wat een verschil in handen! Daar zijn strelende handen, lieve handen, maar ook handen waaraan bloed kleeft.

Wij kunnen soms hartgrondig zeggen: Als ik maar niet val in de handen van die, want..... Handen, die niet schoon te wassen zijn, zelfs niet met bleekwater.

Wat doen wij met onze handen? Handen hebben een eigen geschiedenis. Een geschiedenis van dienende of van worgende kracht. Handen, waarin het leven ligt. Want onze handen zijn ook werkende handen. Handen waar we ons dagelijks brood mee verdienen.

Daarom zijn onze handen de verbinding-schakel van het leven en hebben ze een eigen geschiedenis.

Eens waren de handen, kleine handjes. Nu misschien verschrompelde.

Daar tussen ligt het leven.

De Voorzitter.

EEN GRAPPIGE BESLISSING.

De Hertog Pedro van Ossuma was beroemd om zijn geestigheid, die hem zeer populair, maar ook zeer gevreesd maakte.

Toen hij vice-koning van Napels was, werd er eens een groot feest gegeven, bij welke gelegenheid enige galeigevangenen in vrijheid zouden worden gesteld.

De Hertog begaf zich naar de gevangenis en vroeg ieder naar de reden van zijn straf.

Geen van allen vonden deze rechtvaardig en ze verzekerden dan ook bij kris en kras, dat zij onschuldig waren.

Slechts een enkele bekende openhartig zijn vergrijp, De open-

hartigheid en de naïviteit van deze man behaagde de Hertog zo zeer, dat hij dadelijk het besluit nam hem te ontslaan.

En quasi verontwaardigd riep hij uit: "Jaag deze booswicht ogenblikkelijk weg, want ik vrees, dat hij, als hij hier langer blijft, al deze onschuldige mensen, die gedwongen zijn in zijn gezelschap te leven, zal bederven"!

- - - -

HERFST 1959. (vervolg)

Het eerst wil ik het dan met U hebben over een paar vogeltjes, die niet naar het Zuiden trekken, maar hier in ons land blijven.

Eerst dan iets over de

"Winterkoning".

Het is niet moeilijk te verklaren, hoe dit vogeltje aan de naam gekomen is.

Wanneer de meeste vogels bij sneeuw in koude zwijgend bijeen zitten voelt hij zich als een Koning.

Soms schettert zijn liedje, alsof de lente reeds was begonnen. Zoveel levenslust in het Winterse landschap dwingt ons respect af.

Zijn voedselbronnen schijnen wel onuitputtelijk.

Hij sluipt als het ware door heggen en struiken op zoek naar voedsel. Een beste vlieger is het niet. Wordt het opgeschrikt, dan "wip" en verbergt zich in heg of struik.

Wordt vervolgd.

DUBBELZINNIG.

Een Engels gentleman, die in het begin der achttiende eeuw het Lagerhuis had beledigd, werd veroordeeld, het Huis zelf op zijn knieën vergiffenis te vragen.

Hij onderwierp zich ook aan de hem opgelegde straf, en toen hij weer opstond en het stof van zijn broek verwijderde, riep hij uit:

"Waarachtig, ik ben nog nooit in zo'n vuil huis geweest!".

- - - -
- - - -
- - - -
- - - -
- - - -

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING

Voorzitter: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden
tel. 05100 - 22167.

Secretaresse: M.H. Nijdam - Nijholt, Robert Kochstraat 21,
Leeuwarden.

Penningmeester: C. van der Schoot Azn., Leeuwarderweg 63
Sneek, tel. 05150 - 3028

LEDEN:

P. Agema - Wynia, Stationsweg 18, Dokkum
I. Nijdam - Smit, Paterwoldseweg 132b, Groningen
M.P. Wienia, b/d Brug 43, Follega
A. Vleer, H. Sytstrastraat 18, Sneek.

=====
POSTREKENING: 82.67.24 t.n.v. penningmeester NIJDAMSTRA
STICHTING, SNEEK.

ADMINISTRATIE: 2e Beukelaan 6, APELDOORN.

REDACTIE: Coornhertstraat 12, LEEUWARDEN.
